

dette, som efter min Mening ikke er foreneligt med Fiskerilovens Bestemmelser. Jeg skal nævne Exempler derpaa. Følge Beskjendtgjørelsen af 29de Januar dette Aar vil saaledes hele Ulfund og hele Grønsund være fredede i Maanederne Marts, April og Mai for Vaad, i Stedet for at efter § 41 kun en Fjerdedel af disse Bænde kunde fredes. Jeg kunde nævne, at ligeledes er hele Guldborgsund fredet, hele Hølbæk Fjord fredet, hele Svendborg Sund, saavidt jeg kan se med hele Farvandet omkring Taasinge, lige indtil paa den ene Side til temmelig høit op mellem Langeland og Fyn og paa den anden Side mod Syd til mellem de to Spidser af Værø og Langeland, som der mødes. Endnu kunde jeg nævne, at ligesom tidligere er Roskilde Fjord fredet indtil Frederiksfund, hvilket er meget mere end $\frac{1}{4}$ af Roskilde Fjord, og hele Hølbæk Fjord er, saavidt jeg kan se, fredet. Det er meget rigtig opfattet af Ministeren det Spørgsmaal, som jeg rettede til ham, nemlig om, naar de nu i de paagjældende Bænde — nemlig de „Indvænde“, som jeg kalder dem for at bruge et kort Udtryk — saa Vedtægter, saa Fredningsbestemmelserne efter § 9 og § 41 ikke desto mindre skulle gjælde for dem, eller om det skal være nok med de Fredningsbestemmelser, som staa opførte i Vedtægterne, saaledes at de almindelige Bestemmelser i §§ 9 og 41 da ikke komme til Anvendelse. Saavidt jeg forstod den meget ærede Ministers Svar, gif det ud paa at betone, at Fredningsbestemmelserne i Vedtægten være ikke tilstrækkelige alene; ved Siden af dem maatte ogsaa de almindelige Fredningsbestemmelser efter § 9 og § 41 opretholdes. Jeg skal nu gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at naar han henviste mig i sit Svar til mine tidligere Bemærkninger til 3die Stykke af § 43 i Fiskeriloven, saa forudsætter dette 3die Stykke netop — jeg kan i det Mindste ikke forstaa det anderledes og kan ikke se, at det kan fortolkes anderledes — at saa snart der i Vedtægten indføres Fredningsbestemmelser for Vaad — det er jo det, vi hele Tiden tale om — saa gjælde disse Fredningsbestemmelser for de paagjældende Bænde, og saa træde dermed de almindelige Bestemmelser angaaende Fredning i § 9 og § 41 ud af Kraft. Dette staar der, maa jeg formene, udtrykkelig i § 43, 3die Stykke. Det hedder nemlig der: „I Vedtægterne kunne fremdeles de i § 9 nævnte Tidsgrændser forandres, dog at Tidrummet ikke bliver mindre end det i Paragrafen nævnte.“ Det staar altsaa udtrykkelig i § 43, at man med Vedtægterne kan forandre Bestemmelsen i § 9, kan træffe

andre Regler end dem, som indeholdes i § 9, og at altsaa disse sidste ikke komme til Anvendelse, naar Vedtægternes Regler ere fyldestgjørende, hvilket de altid fra Regjerings Side maa antages at være, siden der ingen Vedtægter kan blive vedtagne uden de erholde Regjerings Approbation. Den ærede Minister vil se, at dette Spørgsmaal er af meget stor Betydning for Fiskerne. Jeg er netop af Fiskerne ved Ulfund anmodet om at bringe denne Sag paa Bane her, og da det nu ikke er anderledes end at, i Følge Beskjendtgjørelse af 29de forrige Maaned, skal hele Ulfund være fredet for Vaad i Maanederne Marts, April og Mai, følger deraf, naar Beskjendtgjørelsen skal staa ved Magt, at det ikke kan hjælpe noget, at man sætter særlige Fredningsbestemmelser ind i Vedtægten angaaende Ulfund i den Forstand, at man derved bliver fri for de Fredningsbestemmelser, som Ministeriet mener følge af Lovens almindelige Bestemmelse i §§ 9 og 41. Det vil være et oberordentligt Tab for Fiskerne i Ulfund, dersom disse Fredningsbestemmelser for Marts, April og Mai skulle opretholdes i hele Sundet saaledes, at det er Fiskerne forbudt at bruge deres Vaad i disse 3 Maaneder, Vaad, som det er mig tilstrækkelig bekjendt hovedsagelig bruges ikke til Sild, for dem er der her ingen af, men til at fange Hal med, og navnlig de saakaldte gule Hal, som udgjøre Hovedfiskeriet her ved Siden af Fiskeri efter Heier og nu og da, alt som Perioderne være, efter forskellige Fisk, der ellers ere Ferskvandsfisk, nemlig Aborrer, Gjedder med flere. Jeg vil tilføje, at jeg kan ikke se Nytten af denne Bestemmelse. Da det i Ulfund iær dreier sig om Kalesfiskeriet, kan jeg, siger jeg, ikke se Nytten af, at hele Ulfund skal være fredet for Vaad i Marts, April og Mai, thi Hensigten med denne Fredning skal jo dog, som det udtrykkelig staa udtalt i § 9, være, at den skal anvendes paa Steder, hvor Fiskehyngelen særlig udtømmes. Men nu er det, som det vil være den ærede Minister tilfulde bekjendt, Tilfældet, at den Fisk, som der her er Tale om, at man hovedsagelig, jeg kunde næsten sige udelukkende, og i det Mindste i overveiende Grad, fanger med Vaad i disse 3 Maaneder i Ulfund, er Hal. Og at denne Fisk ikke yngler i dette Farvand og overhovedet ikke yngler i vore Farvænde, tør jeg antage er den ærede Minister tilstrækkelig bekjendt. Det er en Kjendsgjerning, som mellem Zoologer og Skthologer nu ikke mere er underkastet Tvivl. Vi vide saa godt, hvorledes Halene yngle, om jeg maa tage mig selv med mellem Zoologer og Skthologer, hvad